

עת"א 15564/02/14 - שמואל נחלאוי נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 15564-02-14 נחלאוי נ' ועדת השחרורים ואח'
06 אפריל 2014

לפני:
כב' הנשיא אברהם טל, אב"ד כב' השופטת ליאורה ברודי כב'
השופט אהרון מקובר

העותר
נגד
המשיבים
שמואל נחלאוי
1. ועדת השחרורים
2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובא כוחו עו"ד אור תמיר
ב"כ המשיב 2 עו"ד בן אהרון אריאלה

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה עונש מאסר שלישי למשך 20 חודשים בגין הרשעתו בעבירות של פריצה לדירה וגניבה מתוכה, מעשה ת"פ 16201-01-13 (בית משפט השלום בתל אביב) והוא עותר כנגד החלטת המשיבה 1 (להלן: הועדה") מיום 10.2.2014 שדחתה בקשתו לשחרור על תנאי.

ב"כ העותר טוען בכתב העתירה ובטיעונו בפנינו כי שגתה הועדה כאשר זקפה לחובתו של העותר את שחרורו המוקדם בשני מאסרים קודמים וכאשר לא התחשבה במידה הראויה בתכנית השיקומית של רש"א הכוללת איזוק אלקטרוני ובהליך טיפולי שעבר העותר במהלך מאסרו, כפי שדיווחו עליו גורמי הטיפול אשר קבעו כי מטופל בהליך טיפולי

עמוד 1

משמעותי בשונה מהמצב שבו היה העותר בעבר.

בסיפת העתירה טוען ב"כ העותר כי שגתה הועדה כאשר הפלתה לרעה את העותר לעומת האסיר שלמה מנטל ששחרר על תנאי למרות שמדובר היה במאסר שמיני, במי שהיה לו עבר פלילי מכביד ובמי שלא עבר תהליך טיפולי במהלך מאסרו.

ב"כ המשיב מתנגדת לשחרורו המוקדם של העותר ומצביעה על כך כי למרות התנהגותו השלילית שלה עותר במהלך מאסרו ובהליך הטיפולי שעבר יש בעובדה ששחרר על תנאי בשני מאסרים קודמים, כאשר מהמאסר האחרון למשך שש שנים שוחרר בתכנית טיפולית של רש"א וחזר לבצע עבירות כדי להצדיק את החלטת הועדה.

בסעיף 20 לכתב התגובה מאבחנת ב"כ המשיב את עניינו של העותר מעניינו של האסיר שלמה מנטל ששחרר על תנאי ממאסר 11 שנים קודם לשחרורו על תנאי ממאסרו האחרון והוא היה בעל עבר פלילי מכביד פחות מעברו הפלילי של העותר.

עיון בהחלטת הועדה נושא העתירה מעלה כי לא התעלמה כרך ועיקר מתפקודו החיובי של העותר במהלך מאסרו ומכך שנטל חלק בטיפול ממושך והביע צער על מעידתו האחרונה שנבעה ממצוקה כלכלית.

כך גם לא התעלמה הועדה מדברי הגורמים המטפלים בעותר, כפי שהוצגו בפניה ובפנינו לפיה הוא מגלה נכונות ומוטיבציה לחזק את השינוי שעבר במהלך מאסרו האחרון.

צודק ב"כ העותר כי הנימוק העיקרי בגללו דחתה הועדה את בקשת העותר לשחרור על תנאי בתנאי התכנית השיקומית של רש"א, הכוללת גם איזוק אלקטרוני, נעוץ בעובדה שהוא שוחרר משני מאסרים קודמים על תנאי וחזר לסורו לא רק בביצוע עבירות נוספות אלא גם בכך שבתום תקופת הרישיון שבו שוחרר ממאסרו הקודם עבר עבירה של איומים, הגם שלא גרמה להפקעת הרישיון וזמן קצר לאחר תום תקופת הרישיון ביצע את העבירות נושא מאסרו הנוכחי.

משכך הם פני הדברים, וכאשר אנו בוחנים את הדברים שאמר העותר לוועדות הקודמות שהחליטו על שחרורו המוקדם ועל אי הפקעת רישיון האסיר, כפי שמופיעים בסעיפים 6(ב) ו-6(ג) לתגובת המשיב, מוצדקת הפסימיות שגילתה הועדה כלפי הצלחת התכנית השיקומית של רש"א וכלפי יכולתה להפיג את מסוכנותו של העותר, גם כאשר איזוק אלקטרוני הוא חלק ממנה.

לאור כל האמור לעיל, אנו דוחים את העתירה.

ניתן והודע היום ו' ניסן תשע"ד, 06/04/2014 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

אהרון מקובר, שופט

ליאורה ברודי, שופטת

אברהם טל, נשיא
אב"ד